

Herečka plná zloby

Nevlastní dcera režiséra Martina Friče byla za protektorátu členkou několika divadel, mimo jiné Nového divadla Oldřicha Nového.

Pravdivost titulku tohoto článku by jistě potvrdili i další její současníci, už ale nežijí.

Jen Zita Kabátová mi na sklonku svého života řekla pravdu. Rozpovídala se o Martě Fričové (1914-1993) v jedné ze svých vzpomínkových knih, které s ní sepsala Marie Formáčková. Říká o ní: „Hrála jsem s ní v divadle u Oldřicha Nového a měla jsem ji ráda. Byla to velmi krásná holka, jeden čas působila jako manekýna, byla velmi milá a nekonfliktní. I když herecky byla trochu dřevo.“ Na jiném místě dodává: „Pravdou je, že nikdy nechtěla být filmovou herečkou a nijak se tím netajila. Jako herečka příliš výrazná nebyla, zato ale byla výborná tanečnice, takže si časem zřídila školu s výukou rytmiky, akrobacie a stepu na Karlově náměstí v Praze.“

Když jsem ale byl Zitu Kabátovou 24. dubna 2008 navštívit v motolské LDN, řekla mi o Martě něco trochu jiného: „Ona byla záludná. Měla předzívku Kobra a za jejími zády se říkalo: Kobra, co nenadělá mnoho dobra.“ Zita Kabátová byla v Novém divadle hvězdou, zatímco Marta Fričová tu hrála v jediné hře, v Králi s deštníkem, navíc v malé roli Margot a pouze ve třetím jednání, kde měla (jediná ze souboru) alternaci, herečku Elišku Pleyovou.

Když odcházela z divadla do jiného angažmá, nechala si od všech napsat něco do programu. Páni jí trochu lichotili, dámy byly vesměs střízlivější, Eliška Ple-

yová pak byla nejstručnější. Zita Kabátová jí na rozloučenou dala fotografii s věnováním: „Jedinečné Martě – jinak Fričové, s nehybnou vzpomínkou Z. Kabátová 1940.“ Nikdy se nedověděla, co Marta doma s jejím snímkem udělala. Jak se jí ho podařilo zničit? A proč ho poté nezhodila, a naopak si ho schovala »na památku«? Že nešlo o dílo náhody (Fričová měla chovnou stanicí kníračů, snímku se mohl zmocnit některý ze psů), to dokazují zuřivě škrábance pouze na Ziti-ně tváři.

O smutném osudu snímku se nikdo nedozvěděl, natož Zita Kabátová. Získal jsem ho v písemné pozůstalosti po režiséru Fričovi a oblíbenější ze dvou jím adoptovaných dcer Matě (jak ji oslovoval), která o něj pečovala po smrti jeho ženy a své matky, hvězdy z éry němých filmů Suzanne Marwille. Štosty dopisů od Martiných milenců, stovky fotografií, pohlednic, medaile z různých závodů (byla skvělou sportovkyní, která ovládala tenis, lukostřelbu, veslování) a mnoho deníkových zápisků... A mezi tím vším pak řada důkazů o tom, že Marta Fričová byla v podstatě nešťastná žena. Vlastní vinou.

Ondřej Suchý

Půvabnou **Martu Fričovou** nevlastní otec obsazoval do svých filmů. Ona však dávala přednost tanci.

◀ **To, že Zita Kabátová** měla na fotografii poškrábaný obličej, určitě není náhoda. Tak jistou ruku má jen vzteklá žena.